

[Behnke]

danskere i øjnene og argumentere for, at Danmark skal yde de mange milliarder kroner i gaver og anden ulandsbistand – bistand til lande, som oven i købet har en langt mindre gæld til udlandet, end Danmark har, når det måles pr. indbygger?

Lad mig i den forbindelse citere fra Dagbladet B.T.'s leder i går, den 20. januar 1988:

»Et land, hvis udlandsgæld har vokset sig totalt ud af alle proportioner, kan naturligvis ikke fortsætte en rundhåndet bistandshjælp, hverken i udlandet eller internt. Gribet vi ikke ind over for Danmarks ekstreme gældsætning, er hele velfærdsstaten i fare, og så vil der slet ikke være penge hverken til ulandsprojekter eller bistandsklienter.«

Det går ganske enkelt ikke længere. Fremskridtspartiet har sagt stop for statslig ulandsbistand i mange år – rent faktisk siden 1973 – og igennem alle årene er vi blevet kaldt både umenneskelige og egoistiske, og hvad man ellers kunne hæfte af skældsord på Fremskridtspartiet, men nu er vi dér, hvor vi har rekorden i gæld, nu er vi dér, hvor vi har rekorden i skattetryk. Og hvem er så umenneskelige? Er det så ikke de partier, der nægter den danske befolkning, den danske skatteyder, mulighed for at klare sig?

Det er derfor med utrolig glæde, at Fremskridtspartiet har noteret sig udenrigsministerens signal om, at nu skal det være nok. Vi håber, han har muskelkraft nok i regeringen til at få det fornuftige standpunkt gjort gældende i regeringens politik. I så fald skal det ikke mangle på opbakning fra Fremskridtspartiets side.

For at forebygge eventuelle misforståelser med hensyn til Fremskridtspartiets ulandspolitik skal jeg nævne, at vi selvfølgelig til enhver tid er villige til at medvirke ved ydelse af statslig katastrofehjælp, når det er påkrævet, men det er som bekendt en helt anden sag.

Fremskridtspartiet har også et forslag til en motiveret dagsorden, og det lyder som følger:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget vedkender sig danskernes ret til personligt og frivilligt at afgøre, i hvilket omfang de ønsker at yde ulandsbistand.

Enhver statslig ulandsbistand afvikles hurtigst muligt.

Folketinget går derefter over til næste punkt på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 42).

Første næstformand (Knud Østergaard):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden af Behnke, Fremskridtspartiet: (se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår nu i de videre drøftelser.

(Kort bemærkning).

Jørgen Tved (FK):

Jeg bemærkede, at der i hr. Bollmanns tale hverken var noget om godt eller dårligt kammeratskab, men der var noget om, at man ikke skulle støtte forskellige oprørsbevægelser i Afrika.

Derfor vil jeg spørge, om hr. Bollmann og CD betragter ANC i Sydafrika som en oprørsbevægelse, man ikke skal støtte. Jeg vil gerne yderligere spørge hr. Bollmann, om han ikke mener, at man skal være de stater, der grænser op til Sydafrika, behjælpelig med følgerne af de aggressive handlinger, som bliver udøvet imod dem fra sydafrikansk side.

Da jeg nu hørte, at Fremskridtspartiets ordfører var indstillet på at yde katastrofehjælp, kunne jeg måske med det samme spørge, om Fremskridtspartiet vil medvirke til, at der her fra Danmark bliver ydet en humanitær hjælp til de flygtningelejre, der ligger i Libanon, og som israelske bombefly efterhånden har forvandlet til ruindyrger.

(Kort bemærkning).

Bollmann (CD):

Hvis hr. Jørgen Tved havde hørt efter, hvad jeg sagde, ville han have vidst, at det, jeg gav udtryk for her, var, at hvis alt det, vi diskuterer i dag, overhovedet skal lykkes, kræver det, at vi får en demokratiseringsproces i gang over hele verden, specielt i Den Tredje Verden.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

CD's ordfører beskæftigede sig helt korrekt med det, som forespørgslen drejer sig om, og ikke med den aktuelle finanslovmæssige debat. Men efter at hr. Behnke heroppe har svælgget i en foragt for ulandshjælp, føler jeg trang til at gøre et par bemærkninger, for jeg synes ikke, at hr. Behnkes ord kan få lov at stå alene. Vi